

บทที่ 4

ผลการศึกษาวิจัย

4.1 ผลการสำรวจ

ผู้วิจัยได้เข้าไปสำรวจข้อมูลผู้ปฏิบัติงานทอผ้า ตามสถานที่ต่าง ๆ ดังได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 1 หัวข้อ 1.1 ซึ่งครอบคลุมจังหวัดสุโขทัย จังหวัดลำพูน และจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบสำรวจสุขภาพผู้ปฏิบัติงาน (กิตติ อินทรานนท์ , 2536) กระจายละเอียดผลจากการสำรวจในภาคผนวก ค. หน้า 86 , พบว่าผู้ปฏิบัติงานทอผ้าเคยมีอาการปวดเมื่อย และอาการเจ็บปวดนั้นยังคงมีอยู่ โดยยังไม่หายขาดหรือมีอาการเรื้อรังอยู่ถึง 100 %

และจากแบบสอบถามความกล้าเชิงจิตวิสัยเพื่อหาว่าการปฏิบัติงานทอผ้าส่งผลกระทบต่อส่วนใดของร่างกายบ้างเพื่อที่จะหาทางปรับปรุงแก้ไขการทำงานและปรับปรุงอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานทอผ้า โดยเอาใจใส่ในส่วนที่มีผลกระทบต่อร่างกายพบว่าส่วนของร่างกายที่มีอาการปวดเมื่อยมากและมีความเสี่ยงต่อการได้รับบาดเจ็บจากการปฏิบัติงานทอผ้าได้แก่ บริเวณลำคอ , ไหล่ , ต้นแขน , แขนช่วงบน และหลัง ซึ่งพบว่าอาการปวดหลังในระดับปวดมากมีสูงถึง 36 % (ดูได้ในภาคผนวก ง , หน้า 93) ซึ่งควรมีการปรับปรุงการทำงานโดยการแก้ไขอุปกรณ์การทอผ้า (กี่) ให้มีความสัมพันธ์กับขนาดสัดส่วนของผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งจะส่งผลให้สามารถลดปัญหาของอาการปวดหลังให้กับผู้ปฏิบัติงานได้

ผู้วิจัยยังได้สอบถามความรู้สึกเหนื่อยล้าทั่ว ๆ ไปในการทำงานและความรู้สึกที่มีต่อสภาวะความร้อนในสถานที่ทำงาน โดยใช้แบบสอบถามความรู้สึกเหนื่อยล้าทั่ว ๆ ไปในการทำงานและความรู้สึกที่มีต่อสภาวะความร้อนในสถานที่ทำงาน (กระจายละเอียดของแบบสอบถามได้ในภาคผนวก ข-4 , หน้า 85) ซึ่งได้ผลลัพธ์ดังตารางที่ 9 และ ตารางที่ 10

จากตารางที่ 9 แสดงว่าการปฏิบัติงานทอผ้าของคนทอผ้าที่มีต่อความรู้สึกเหนื่อยล้าในขณะที่ทำงาน พบว่าอยู่ในระดับรู้สึกเหนื่อย 66 % ซึ่งที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าการทำงานทอผ้า นั้นมีอุปกรณ์ที่ใช้ทอผ้า (กี่) มีขนาดที่ใช้ในการปฏิบัติงานไม่ถูกต้องตามหลักกายศาสตร์ รวมทั้งมีท่าทางการทำงานที่ไม่เหมาะสมซึ่งต้องมีการเกร็งกล้ามเนื้อมากส่งผลให้การทำงานรู้สึกเหนื่อยเร็ว และผู้ปฏิบัติ

งานทอผ้าส่วนใหญ่เป็นคนที่มียุอายุอยู่ในช่วง 61 - 70 ปี (ดูรายละเอียดได้ในตารางที่ 7, หน้า 44) และส่วนใหญ่ผู้ปฏิบัติงานทอผ้าเป็นผู้หญิงถึง 98 % (ดูรายละเอียดได้ในตารางที่ 7, หน้า 44)

ตารางที่ 9 แสดงความรู้สึกเหนื่อยล้าในขณะทำงาน

ระดับความรู้สึก รายการ	1	2	3	4
	(เปอร์เซ็นต์)	(เปอร์เซ็นต์)	(เปอร์เซ็นต์)	(เปอร์เซ็นต์)
ความรู้สึกเหนื่อยล้า ในขณะทำงาน	2%	66%	26%	6%

หมายเหตุ: 1=รู้สึกเหนื่อยมาก

2=รู้สึกเหนื่อย

3=รู้สึกค่อนข้างเหนื่อย

4=ไม่รู้สึกอะไรเลย

ตารางที่ 10 แสดงความรู้สึกต่อสภาพความร้อนในขณะทำงาน

ระดับความรู้สึก รายการ	1	2	3	4
	(เปอร์เซ็นต์)	(เปอร์เซ็นต์)	(เปอร์เซ็นต์)	(เปอร์เซ็นต์)
ความรู้สึกต่อสภาพ - ความร้อนในขณะทำงาน	0%	0%	0%	100%

หมายเหตุ: 1=ร้อนมากเกินไป

2=ร้อนในระดับที่ไม่น่าพอใจ

3=ค่อนข้างร้อน

4=สบาย

จากตารางที่ 10 แสดงความรู้สึกต่อสภาพความร้อนในขณะทำงาน พบว่าสภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับสบายถึง 100 % ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าผู้ปฏิบัติงานทอผ้าพื้นเมืองภาคเหนือส่วนใหญ่บ้านพักอาศัยจะมีลักษณะเป็นบ้านยกพื้นสูงที่มีใต้ถุนบ้าน ตามแบบบ้านไทยสมัยก่อน ซึ่งจะทำให้การทอผ้าในส่วนของบริเวณใต้ถุนบ้าน ส่งผลให้มีอากาศเย็นสบายเหมาะกับการปฏิบัติงานแต่ในฤดูร้อนก็มีปัญหาของสภาพความร้อนเช่นกันแต่แก้ไขปัญหานี้โดยใช้พัดลมช่วยผ่อนคลายความร้อนและการทำงานทอผ้านี้มีลักษณะการทำงานที่มีอิสระ โดยถ้าร้อนมากก็งดการ

ปฏิบัติงานทอผ้าไป ซึ่งปัจจัยของความร้อนในขณะที่ทำงานมีผลกระทบน้อยมากในการทำงานทอผ้าพื้นเมืองภาคเหนือ

และจากการสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติงานทอผ้าโดยใช้แบบสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติงานเพื่อประเมินดัชนีความไม่ปรกติ (ดูรายละเอียดของแบบสัมภาษณ์ได้ในภาคผนวก ข - 2 , หน้า 80) ได้ผลลัพธ์ดังนี้ พบว่าการที่ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติงานทอผ้าโดยตรงที่ ร้านสาร และ ที่บ้านใหม่ ค.หาดเสี้ยว อ.ศรีสัชนาลัย จ.สุโขทัยนั้น (ดูรายละเอียดได้ในภาคผนวก จ-1, หน้า 96) ส่วนใหญ่เป็นการปฏิบัติงานในระดับที่มีปัญหาน้อยพอทนได้ คือ มีค่าดัชนีความไม่ปรกติอยู่ในช่วง $0 < AI \leq 2$ แต่มีผู้ปฏิบัติงานเลขที่ A 03 กับ A 04 เป็นการทำงานทอผ้าชิ้นตื้นจกที่มีลวดลายที่ทำได้ยากกว่าผู้ปฏิบัติหมายเลขอื่น ๆ ซึ่งต้องมีความละเอียดสูงในการปฏิบัติงานทำให้ใช้เวลาในการทำงานในแต่ละรอบ (Cycle time) สูงกว่าผู้ปฏิบัติงานหมายเลขอื่น ๆ เช่นกันบวกกับผู้ปฏิบัติงานหมายเลข A 03 และ A 04 มีอายุมากแล้วคือ อายุ 66 ปี และ อายุ 60 ปี ตามลำดับ รวมถึงอุปกรณ์ที่ใช้ในการทอผ้า (กี่) ยังไม่ได้สัดส่วนที่เหมาะสมกับผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งในส่วนนี้ผู้วิจัยจะได้นำเนิการแก้ไขอุปกรณ์ที่ใช้ในการทอผ้าให้มีความเหมาะสมกับสัดส่วนร่างกายของผู้ปฏิบัติงานทอผ้าชาวไทยภาคเหนือในบทต่อไป เพื่อให้ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์และควรที่จะใช้ทฤษฎี RULA เพื่อบ่งชี้ว่าควรให้ความสนใจในการปรับปรุงการทำงานระดับใดเพื่อหาทางแก้ไขและป้องกันต่อไป

และที่หมู่บ้านกวัก อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่ (ดูรายละเอียดได้ในภาคผนวก จ-2 , หน้า 98) พบว่าค่าดัชนีความไม่ปรกติ (AI) ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดังนี้ $0 < AI \leq 2$ คืองานที่ทำมีปัญหาน้อยพอทนได้ ซึ่งการทอผ้าในท้องถิ่นนี้เป็นการทอผ้ารองแก้ว และผ้ารองจาน ซึ่งมีความยุ่งยากในการทำงานน้อยและใช้เวลาในการทำงานแต่ละรอบ (Cycle time) น้อย จังหวะในการทำงานก็ไม่เร็วมากและมีความอิสระสูงในการทำงาน แต่อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการทอผ้ายังไม่ได้สัดส่วนกับผู้ทำงานทอผ้าซึ่งผู้วิจัยจะได้ปรับปรุงและทำการแก้ไขเพื่อให้มีความเหมาะสมต่อไปโดยใช้หลักการยศาสตร์และความปลอดภัย และควรใช้ทฤษฎี RULA เพื่อบ่งชี้ว่าควรให้ความสนใจในการปรับปรุงท่าทางการทำงานระดับใดเพื่อหาทางแก้ไขและป้องกันต่อไป

และที่บริษัทชินวัตรไหมไทย อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่ (ดูรายละเอียดได้ในภาคผนวก จ-3 , หน้า 100) ซึ่งมีค่าดัชนีความไม่ปรกติอยู่ในช่วง $0 < AI \leq 2$ คืองานที่ทำมีปัญหาน้อยพอทนได้ และมีบางส่วนที่มีค่าดัชนีความไม่ปรกติอยู่ในช่วง $2 < AI \leq 3$ กับ $3 < AI \leq 4$ คืองานที่ต้องระมัดระวังเอาใจใส่ และงานที่ทำเริ่มมีปัญหาอาจจะทนไม่ไหว ซึ่งได้แก่ผู้ปฏิบัติงานเลขที่ C03 , C 04 และ C 05 ตามลำดับ จากการได้เข้าไปสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติงานโดยตรงพบว่า ผู้ปฏิบัติงานหมายเลข C 03 มีอายุการทำงานน้อยคือ 1 ปี และมีอายุเพียง 22 ปี ซึ่งจากการทราบอายุการ

ทำงานของผู้ปฏิบัติงานสามารถสรุปได้ว่าผู้ปฏิบัติงานมีประสบการณ์ในการทำงานน้อย ซึ่งต้องมีความตั้งใจและสนใจต่องานที่ทำสูงซึ่งอาจส่งผลทำให้เกิดความเครียดได้ในการทำงาน รวมทั้งยังมีความเข้าใจในลักษณะงานที่ทำน้อย ส่งผลให้มีระดับค่าดัชนีความไม่ปรกติเท่ากับ 2.625 ซึ่งเป็นการทำงานที่ควรต้องระมัดระวังเอาใจใส่ ส่วนผู้ปฏิบัติงานเลขที่ C 04 และ C 05 มีค่าดัชนีความไม่ปรกติมีค่าเท่ากับ 3 และ 3.25 ซึ่งเป็นการทำงานที่ต้องระมัดระวังเอาใจใส่และเป็นงานที่เริ่มมีปัญหาอาจจะทนไม่ไหว ตามลำดับ จากการที่ผู้วิจัยได้ไปทำการสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติงานดังกล่าว โดยตรงพบว่า ผู้ปฏิบัติงานเลขที่ C 04 เป็นการปฏิบัติงานทอผ้าที่ต้องใช้ประสบการณ์และต้องใช้เวลาในแต่ละรอบของการทอผ้า (Cycle time) สูง เพราะเป็นการทอผ้าลายข้าวหลามตัด ซึ่งมีความยุ่งยากในการทำงานพอสมควร ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำงานและปวดเมื่อยในส่วนต่างๆ ของร่างกาย ส่วนผู้ปฏิบัติงานเลขที่ C 05 ทำงานทอผ้าโดยใช้กี่กระตุกซึ่งต้องออกแรงมากกว่าการทอผ้าแบบอื่น ๆ ซึ่งทำให้เกิดความเมื่อยล้าของแขนสูงและส่งผลต่อการเจ็บปวดร่างกายในส่วนดังกล่าว คือผู้ปฏิบัติงานใช้มือขวาในการกระตุกซึ่งมีจังหวะการทำงานที่เร็ว เสี่ยงต่อการบาดเจ็บสูงซึ่งควรที่จะใช้ทฤษฎีของ RULA เพื่อชี้บ่งว่าควรให้ความสนใจในการปรับปรุงการทำงานระดับใดเพื่อหาทางแก้ไขและป้องกันต่อไป

และที่ร้านเพ็ญศิริไหมไทยรวมทั้งที่ ม.4 ต.เวียงยอง อ.เมือง จ.ลำพูน (ดูรายละเอียดได้ในภาคผนวก จ - 4, หน้า 102) พบว่าส่วนใหญ่แล้วมีค่าดัชนีความไม่ปรกติอยู่ในช่วง $2 < AI \leq 3$ จำนวน 6 คน และ $3 < AI \leq 4$ จำนวน 4 คน จากการสัมภาษณ์ในสถานที่ทั้งสองดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้นเป็นจำนวน 10 คน ซึ่งเป็นการทำงานที่อยู่ในระดับที่ต้องระมัดระวังเอาใจใส่และในระดับที่งานที่ทำเริ่มมีปัญหาอาจจะทนไม่ไหว ตามลำดับ ซึ่งเป็นการทอผ้าลายยกดอกและลายโบราณซึ่งเป็นลายที่ทอยากมีความซับซ้อนของงานมากและต้องมีความละเอียดในการทำงานสูงและต้องใช้เวลาในแต่ละรอบนาน (Cycle time สูง) ทำให้การทอผ้าเป็นไปค่อนข้างช้า ส่งผลให้เกิดความเครียดในการทำงานและเกิดความเมื่อยล้าหลังจากการปฏิบัติงาน ทำให้ค่าดัชนีความไม่ปรกติออกมาสูงซึ่งควรใช้ทฤษฎีของ RULA เพื่อชี้บ่งว่าควรให้ความสนใจในการปรับปรุงการทำงานระดับใดเพื่อหาทางแก้ไขและป้องกันต่อไป

4.2 ผลการวิจัย

จากการใช้แบบสำรวจและแบบสัมภาษณ์ต่าง ๆ ทำให้ผู้วิจัยทราบว่าการทอผ้าพื้นเมืองภาคเหนือเป็นการทำงานที่ส่งผลต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและจากการใช้ทฤษฎีของ RULA เพื่อชี้บ่งว่าควรให้ความสนใจในการปรับปรุงการทำงานระดับใดเพื่อหาทางแก้ไขและป้องกันโดยการวิเคราะห์ท่าทางการทรงตัวจากภาพถ่ายวิดีโอ โดยใช้ค่า Grand Score RULA (GR) ในการ

ประเมินความรุนแรงของปัญหา ดังรายละเอียดที่กล่าวไว้แล้วในบทที่ 2 สามารถแสดงผลได้ดังตารางที่ 11 ,หน้า 57

ซึ่งได้ค่า Grand Score RULA (GR) ของผู้ปฏิบัติงานทอผ้าอยู่ใน 3 ระดับ กล่าวคือ
 ระดับคะแนน 4 : ได้แก่ผู้ปฏิบัติงานทอผ้าเลขที่ A 02 , B 02 , C 01 , C 02 และ D 01
 ระดับคะแนน 6 : ได้แก่ผู้ปฏิบัติงานทอผ้าเลขที่ A 01 และ D 02
 ระดับคะแนน 7 : ได้แก่ผู้ปฏิบัติงานทอผ้าเลขที่ B 01

ระดับคะแนน 3 - 4 เป็นระดับคะแนนที่บ่งบอกว่า อาจจะต้องมีการปรับปรุงการทำงานบางอย่าง
 ระดับคะแนน 5 - 6 เป็นระดับคะแนนที่บ่งบอกว่า การทำงานต้องให้ความสนใจและมีการปรับปรุงการทำงาน
 ระดับคะแนน 7 เป็นระดับคะแนนที่บ่งบอกว่า ต้องมีการปรับปรุงการทำงานอย่างเร่งด่วน

จากระดับคะแนนทั้ง 3 ระดับข้างต้น จะต้องมีการปรับปรุงการทำงานเกิดขึ้นและปรับปรุงอุปกรณ์ที่ใช้ในการทอผ้า (กี่) เพื่อให้ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์และความปลอดภัย เพื่อลดความผิดพลาดต่าง ๆ และลดความรุนแรงของปัญหาที่เกิดจากท่าทางการทำงานของผู้ปฏิบัติงานที่ไม่เหมาะสมเนื่องมาจากอุปกรณ์ที่ใช้ในการทอผ้า (กี่) ที่ไม่สัมพันธ์กับขนาดสัดส่วนของผู้ปฏิบัติงานทอผ้า ซึ่งผู้วิจัยจะทำการเสนอแนะวิธีการปรับปรุงท่าทางการทำงานโดยเน้นที่สาเหตุที่ทำให้มีการทำงานไม่ถูกวิธีและไม่เหมาะสม คือการปรับปรุงอุปกรณ์ที่ใช้ในการทอผ้า (กี่) ให้มีความเหมาะสมและสัมพันธ์กับสัดส่วนร่างกายของผู้ปฏิบัติงานทอผ้า

ตารางที่ 11 แสดงผลการประเมินท่าทางการทงตัวด้วยวิธี RULA และค่า Grand Score RULA ของตัวอย่างที่ทำการทดสอบ

ผู้ปฏิบัติงาน ทอผ้าเลขที่	ค่าคะแนนรวม C	ค่าคะแนนรวม D	Grand Score RULA (GR)
A 01	4	7	6
A 02	3	5	4
B 01	5	7	7
B 02	4	4	4
C 01	4	4	4
C 02	5	3	4
D 01	4	4	4
D 02	5	5	6

(ดูรายละเอียดของค่าคะแนน Grand Score RULA ได้ในภาคผนวก ข, หน้า 106 และที่มาของคะแนนรวม C และ D ได้ในตารางที่ 3, หน้า 13)

หมายเหตุ : A หมายถึงผู้ปฏิบัติงานทอผ้าพื้นเมืองภาคเหนือ ที่ร้านสาธิตและที่บ้านใหม่
ค.หาดเลี้ยว อ.ศรีสันดาลย์ จ.สุโขทัย

B หมายถึงผู้ปฏิบัติงานทอผ้าพื้นเมืองภาคเหนือ ที่บ้านบวกค้าง อ.สันกำแพง
จ.เชียงใหม่

C หมายถึงผู้ปฏิบัติงานทอผ้าพื้นเมืองภาคเหนือ ที่บริษัทชินวัตรไหมไทย
อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่

D หมายถึงผู้ปฏิบัติงานทอผ้าพื้นเมืองภาคเหนือ ที่ร้านเพ็ญศิริไหมไทยและที่ ม.4
ค.เวียงของ อ.เมือง จ.ลำพูน

จากค่า Grand Score RULA (GR) ในตารางที่ 11 จะทราบว่าค่า Grand Score RULA (GR) ของผู้ปฏิบัติงานเลขที่ A 01 และ A02 คือมีค่า Grand Score RULA (GR) เท่ากับ 6 และ 4 ตามลำดับ ซึ่งผู้ปฏิบัติงานทั้งสองคนทำงานทอผ้าพื้นเมืองภาคเหนือในท้องถิ่นเดียวกันซึ่งส่วนใหญ่จะทอผ้าลายเดียวกันและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทอผ้า (กี่) มีลักษณะเหมือนกันแต่มีค่า Grand Score RULA (GR) แตกต่างกันที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าผู้ปฏิบัติงานทอผ้าหมายเลข A01

นั้นมีความสูงถึง 173 เซนติเมตร ซึ่งมีความสูงไม่เหมาะสมกับกึ่งที่ใช้ในการทอผ้า ดังนั้นในขณะที่นั่งทำงานทอผ้าอยู่เขาต้องก้มตัวลงมากกว่าผู้ปฏิบัติงานทอผ้าหมายเลข A 02 ซึ่งมีความสูง 150 เซนติเมตร ส่งผลให้คะแนนรวม D (คะแนนรวม D = คะแนน B + muscle use and force scores for group B , คะแนน B เป็นการพิจารณาการเคลื่อนไหวของคอ ลำตัวและขา) ของผู้ปฏิบัติงานทอผ้าหมายเลข A 01 มีค่าสูงกว่าผู้ปฏิบัติทอผ้าหมายเลข A 02 ดังนั้นค่า Grand Score RULA (GR) ของผู้ปฏิบัติงานทอผ้าหมายเลข A 01 จึงมีค่าสูงกว่าค่า Grand Score RULA (GR) ของผู้ปฏิบัติงานทอผ้าหมายเลข A 02 มาก

และจากค่า Grand Score RULA (GR) ในตารางที่ 11 ของผู้ปฏิบัติงานทอผ้าหมายเลข B 01 และ B 02 ซึ่งเป็นงานทอผ้ารองแก้วและรองจานซึ่งมีค่าแตกต่างกันมากทั้ง ๆ ที่เป็นงานทอผ้าในท้องถิ่นเดียวกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ปฏิบัติงานทอผ้าหมายเลข B 01 ทำการทอผ้ารองแก้วที่มีการเอื้อมแขนไปข้างหน้าเพื่อผลักพิมที่ใช้ในการสลักเส้นด้ายบ่อยครั้งมากและมีการบิดตัวเพื่อไปหยิบไม้ใส่ประกอบในการทอบ่อยครั้ง และมีลักษณะการทำงานที่ไม่ยากแต่เร็วทำให้ผ้าที่ทอหมดหน้าตัดที่ต้องการเร็วส่งผลให้ต้องเอื้อมแขนไปแก้มักผ้าเพื่อคลายปมที่มัดไว้บ่อยครั้งทำให้ค่าคะแนนรวม C และค่าคะแนนรวม D มีค่าสูงกว่าการทอผ้าของผู้ปฏิบัติงานหมายเลข B 02 ซึ่งเป็นการทอผ้ารองจานซึ่งมีการทำงานที่ง่ายกว่าการทอผ้ารองแก้ว ดังนั้นส่งผลให้ค่าคะแนน Grand Score RULA (GR) สูงกว่า ซึ่งค่านี้หาได้จากการพิจารณาคะแนนรวม C และคะแนนรวม D ในตารางที่ 4 หน้า 14 ส่วนรายละเอียดของที่มาของคะแนนรวม C และคะแนนรวม D พิจารณาได้จากตารางที่ 3 , หน้า 13 เช่นกัน

และจากค่า Grand Score RULA (GR) ในตารางที่ 11 ของผู้ปฏิบัติงานทอผ้า D 01 และ D 02 ซึ่งเป็นการทำงานทอผ้าในเขตจังหวัดลำพูน กล่าวคือ D 01 คือผู้ปฏิบัติงานทอผ้าที่ร้านเสวยศิริไหมไทย และ D 02 คือผู้ปฏิบัติงานทอผ้าที่ ม.4 ต.เวียงยอง อ.เมือง จ.ลำพูน พบว่าค่า Grand Score RULA (GR) ของผู้ปฏิบัติงานทั้งสองมีค่าเท่ากับ 4 และ 6 ตามลำดับ ซึ่งเป็นการทำงานในท้องถิ่นเดียวกันแต่มีค่า Grand Score RULA (GR) แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าผู้ปฏิบัติงานทอผ้าหมายเลข D 02 เป็นการทอผ้าลายโบราณซึ่งมีรอบเวลาในการทอผ้ามากกว่าผู้ปฏิบัติงานทอผ้าหมายเลข D 01 ทำให้ต้องใช้เวลาในการใช้กล้ามเนื้อเพื่อการทำงานนานกว่าและการทอผ้าลายโบราณจะเป็นลายที่ทอยากที่สุด (เท่าที่ผู้วิจัยทราบ) ซึ่งผู้ปฏิบัติงานนั่งโน้มตัวลงมากเป็นมุมระหว่าง 20 - 60 องศาทั้งในส่วนของลำตัวและคอ ทำให้มีค่าคะแนน D สูงกว่าผู้ปฏิบัติงานทอผ้าหมายเลข D 01 และในส่วนของแขนท่อนบน แขนท่อนล่างและข้อมือก็มีการใช้งานในส่วนนี้มากกว่าและนานกว่า (เพราะมี Cycle Time มากกว่า) และผู้ปฏิบัติงานหมายเลข D 02 ยังมีการเอื้อมแขนไปข้างหน้าบ่อยเพื่อไปกลับไม้เพื่อดึงให้เส้นด้ายตั้งอยู่ตลอด ส่งผลให้แขนท่อนบนและ

แขนท่อนล่างมีมุมของการทำงานเพิ่มขึ้น ส่งผลให้คะแนน A สูงและทำให้คะแนน C สูงตามไปด้วย เพราะ คะแนนรวม $C = \text{คะแนน A} + \text{muscle use and force scores for group A}$, คะแนน A เป็นการพิจารณาการเคลื่อนไหวของแขนท่อนบน แขนท่อนล่างและข้อมือ ดังนั้นค่า Grand Score RULA (GR) ของผู้ปฏิบัติงานทอผ้าหมายเลข D 02 จึงมีค่าสูงกว่าผู้ปฏิบัติงานทอผ้าหมายเลข D 01

หมายเหตุ : การทอผ้าของท้องถิ่นเดียวกันส่วนใหญ่จะมีการทอผ้าลายเดียวกันและใช้อุปกรณ์ที่ใช้ในงานทอผ้า (กี่) คล้าย ๆ กันแต่ก็มีการทอผ้าลายอื่น ๆ เช่นกันขึ้นอยู่กับพ่อค้าคนกลางว่าต้องการลายผ้าแบบใด โดยพ่อค้าคนกลางจะให้พิมพ์ของลายผ้านั้น ๆ มารวมทั้งจะให้เส้นด้ายที่จะใช้ทอมาด้วย โดยพ่อค้าคนกลางจะมารับซื้อผ้าที่ทอในภายหลังโดยให้เป็นค่าแรง